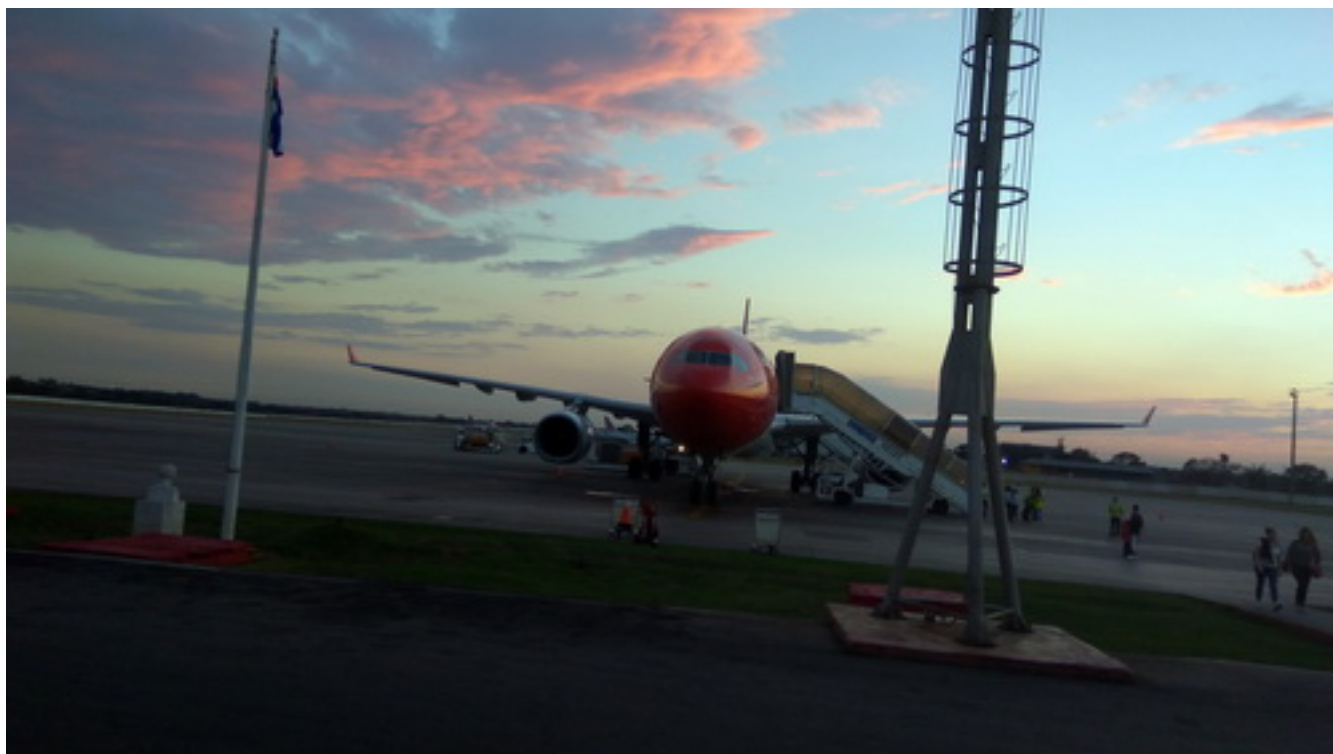

Ve tři ráno v pondělí jsme měli s kamarády odjezd do Vídně, odkud nám letělo letadlo do Curychu. Měli jsme letět čtyři, ale jeden z nás byl na poslední chvíli v sobotu hospitalizován v Jihlavě a tím pro něj výlet hned skončil. Ani jsem nešel spát, protože jsem nemohl najít náhradní lion-baterku do Nikonu, kterou jsem si zabalil do kufru. Ten jsem dvakrát přebalil a stejně jsem jí nenašel. Po návratu domů jsem ji objevil v ledvince, kterou jsem na poslední chvíli vyhodil. Až do Vídně pršelo. Na letišti jsme přijeli v půl sedmé. Odbavili jsme zavazadla, některé věci jsem přesunul klučkům, protože foťák s průvodcem po Kubě vážily přes dvě kila a tím jsem přešvihnul palubní váhu zavazadla 8kg. Měli jsme letět v 9.40, ale letadlo mělo zpoždění hodinu.

Nakonec se přece jenom náš Airbus A320 odlepil od země a do Curychu jsme přiletěli tak akorát abychom přeběhli na let do Havany. Letěli jsme s Airbusem A330-300 s Edelweissem. Let měl také zpoždění a místo startu 12.40 jsme odlétali v 13.34. Do Havany jsme přiletěli po 11 hodinách v 0.44 našeho času bez problémů. Cestou jsme měli dvakrát jídlo s pitím, alkohol se musel platit. Za námi seděli nějací češi, kteří na rozdíl od nás, my letěli s Fischerem, ti cestovali na blind. No konečně jsme let přečkali a pak jsme tvrdnuli v hale na odbavení. To spočívalo v sejmutí obličeje a proskenování palubního zavazadla. U východu jsme odevzdali celní deklaraci, u které jsme ani neveděli, co se má vyplnit.

Vyšli jsme ven a dýchlo na nás pěkné dusno. Bylo po dešti. Delegátka od Fischera si nás odchytila a poslala nás ke skupině Čechů, kteří rovněž čekali na rozvoz po hotelích. Naházeli jsme kufry do autobusu a rozjeli se do Varadera. Cesta po dálnici trvala přes dvě hodiny a tak jsme na recepci našeho hotelu Arenas Blancas byli ve čtyři ráno našeho času. Hodili jsme si věci na pokoje a šli jsme do nočního bufetu, kde jsme si dali gáblík. V pět našeho času jsme konečně zalehli.